

Düşen Yapraklar Gibi

– Numan KURT · 19 Kasım 2012

Ne zaman çıksam sokağa
Sonbaharda
Dolaşsam parklarda, bahçe kenarlarında
Bir hüznün kaplar içimi
Kocaman ceviz ağaçlarından
Yere düşmüş
Sararmış yapraklara
Bakarım da...
Ne umutlarla yeşermişti bu yapraklar
Yeşilin en güzelini vermişlerdi
Doğaya
Döküldüler tek tek
Kendi dallarının altına
Karışıp gidecekler
Toprağa

Nasıl da benziyoruz birbirimize
Sararan yaprak
Şöyle dönüp baktım da
Geriye
Ha sen yaşamışsın üç beş ay
Ha ben yaşamışım
Altmış yıl
Ben doğaya veremedim yeşilin güzelliğini
Belki tadına varamadım
Yetiştirdiğim meyvenin
Ama yok artık faydası
Üzülmenin, yerinmenin
Dediler ki bana
Vefa nedir bilen öğrencilerim:
"Biz, sizden öğrendik güzel dilimizi
Konuşmayı, yazmayı
Hele de Orhan Veli, Cahit Sıtkı şiiirlerinin
Tadına varmayı
Ömer Seyfettin öykülerinde kahraman

Sait Faik öykülerinde insan olmayı
Ne güzel şey bir bilsen
Senin döküldüğün ceviz ağacının karşısında
Bir banka oturup
Bunları hayal etmek
Sonra da
Yüzünde buruk bir gülümsemeyle
Kalkıp
Eve gitmek

Sen hiç üzülme sararmış yaprak
Yeni tomurcuklar çıkacak, yeşerecek
Dallarında
Ağacının
Ben de üzülmiyorum
Bir hüzün doldursa da içimi bazen
Bak, bizim tomurcuklarımız büyüdüler
Geliyorlar
Gülen gözleri, apaydın yüzleriyle
Benim bu güzel ülkem
Hep yeşerecek
Hep yeşerecek

19 Kasım 2012
Numan Kurt